

[Ministeren for skatter og afgifter]

Jeg vil på den givne foranledning henstille til statsskattedirektoratet, at denne mundtlige vejledning følges op med en skriftlig instruktion.

Spm. nr. 828

Til *undervisningsministeren* (23/3 81) af:

Steffensen (KrF):

»Vil ministeren oplyse, om hun i forbindelse med de nødvendige besparelser på rigshospitalet vil prioritere hospitalets hjerteafdeling så højt, at afdelingen kan bevare sin specialist i behandlingen af patienter med behov for pacemakere?«

Begrundelse

Ifølge oplysninger i dagspressen er der fare for, at der fra 1. juni 1981 ikke længere er en specialist i behandling af patienter med behov for pacemakere på rigshospitalets hjerteafdeling. Efter det oplyste er årsagen hertil, at den 1. reservelæge, der nu varetager specialbehandlingen, til 1. juni har været 1. reservelæge i 5 år og derfor efter reglerne ikke kan fortsætte i stillingen. Såfremt der ikke oprettes en overlægestilling til varetagelse af pacemakerbehandlingen, kan der ikke permanent ansættes specialister til denne behandling. Denne stilling er ikke blevet oprettet, på grund af besparelser. Det må være muligt at gennemføre de nødvendige besparelser, uden at det rammer patientgrupper med behov for livsvigtig behandling.

Besvarelse (1/4 81):

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Indledningsvis vil jeg gerne slå fast, at rigshospitalets budget for 1981 ikke er nedskåret. Der er ikke foretaget besparelser på rigshospitalet i 1981. Der er derimod foretaget nogle omstruktureringer af de forskellige afdelingers størrelse med henblik på at tilpasse kapaciteten til sygehuskommunernes behov.

Det er således ikke korrekt, når der i begrundelsen for spørgsmålet nævnes, at der på grund af besparelser ikke er blevet oprettet en overlægestilling til dette område.

Jeg er imidlertid bekendt med, at man på rigshospitalet arbejder med muligheden af at overføre en ledig overlægestilling fra et andet

speciale til pacemakerbehandling. Dette finder jeg er en rigtigere løsning, idet fordelingen af overlægestillingerne på de enkelte afdelinger sker på baggrund af en intern prioritering på hospitalet.

Spm. nr. 830

Til *socialministeren* (23/3 81) af:

Birthe Nielsen (SF):

»Hvilken lovhjemmel er der for at fastlægge det generelle maksimum for kontanthjælp efter bistandslovens § 37, stk. 2, til et nettodagpengebeløb for ægtepar, hvor kun den ene part har været udearbejdende, og dermed at gøre ydelsen af op til to nettodagpengebeløb afhængig af, at begge ægtefæller har haft arbejdsindtægt eller lignende?«

Begrundelse

Socialministeriet har i en social meddelelse (lb.nr. 0-6-81) udsendt den 3. februar 1981 bestemt, at § 37, stk. 2, skal tolkes som beskrevet i spørgsmålet.

Det fremgår imidlertid intetsteds af lovgivningen, at der er indført nye tildelings- og udmålskriterier for bistandsydelse af den omtalte type, og socialministeren har tidligere i et svar til folketingets socialudvalg bekræftet, at det nye generelle maksimum for kontanthjælp til gifte er to dagpengeløfter, når det gældende udmålskriterium – »det hidtidige og fremtidige niveau« – sammen med det gældende tildelingskriterium – »at begge parter i fuldt omfang står til rådighed for arbejdsmarkedet« – er opfyldt.

Det sidste kriterium henfører sig til bistandslovens § 38, der sammenholdt med forsørgelsespligten i § 6 overhovedet er en betingelse for at modtage bistandshjælp. De to kriterier ses ikke fastsat – og end ikke intenderet – med indførelsen af det generelle maksimum i lovændringerne.

Besvarelse (1/4 81):

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

I begrundelsen for spørgsmålet henvises til socialministerens svar på et tidligere spørgsmål fra folketingets socialudvalg, hvoraf det fremgår, at det absolutte maksimum for hjælp til et ægtepar vil være to dagpengebeløb under forudsætning af, at der er grund-